

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ἈΣΜΑ.

Τὸ κάτωθι ἄσμα ἀκούσας ἀδόμενον ὑπὸ κοινῶν τινῶν ἀνδρῶν ἔγραψα, εὐρίσκων αὐτὸ ἄξιον λόγου διὰ τὴν ποίησιν καὶ τὴν ἔκφρασιν. Εἰκάζω ἐκ τῶν φράσεων ὅτι εἶναι Κρητικὸν ἐποχῆς τῶν πρώτων ἐτῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Σ. Π. ΠΥΡΛΑΣ.

Ἡ μάννα μου βουλήθηκε διὰ νὰ μ' ὑπανδρεύσῃ.
Ὅλον τὸν κόσμον κάλεσε, κι' ὅλην τὴν οἰκουμένην.
Τὴν πρώτην μ' ἀγαπητικιά δὲν θέλει νὰ καλέσῃ.
Μάννα, ἄς τὴν καλέσωμε κουμπάρισα νὰ γείνη.
Μετὰ χαρᾶς σου, Γιάγκο μου, κ' ὅ,τι μοῦ πῆς νὰ κάμω.
Σέρνει καὶ πάει 'ς τὴν Ἀρετὴ· δόνει, κι' ἐμβαίνει μέσα.
Ὡρα καλὴ σου, Ἀρετὴ! « Καλῶς τὴν κυραμάννα. »
Ὁ Γιάγκος ἐμπεγέντισε κουμπάρισά του νᾶμπης.
Μετὰ χαρᾶς σου, μάννα μου, κ' ὅ,τι μοῦ πῆς νὰ κάμω.
Μόν' νὰ τὸ 'πῶ τῆς μάννας μου, κ' ὅ,τι μοῦ πῆ κ' ἐκείνη.
Σέρνει καὶ πάει σ' τὴ μάννα της· δόνει κι' ἐμβαίνει μέσα.
Ὡρα καλὴ σου, μάννα μου· « Καλῶς τὴν θυγατέρα. »
Ὁ Γιάγκος ἐμπεγέντισε κουμπάρα του νὰ γείνω.
Μωρὴ σκύλλα, μώρ' ἄνομη, μωρὴ δαιμονισμένη,

Ἐχεις ποδάρια νὰ σταθῇς, κεφάλι διὰ νὰ στήσης;
Ἐχεις καὶ χειροπάλαμα στεφάνια νὰ βαστήσης;
Ἐχω καὶ πόδια νὰ σταθῶ, κεφάλι διὰ νὰ στήσω.
Ἐχω καὶ χειροπάλαμα στεφάνια νὰ βαστήζω.
Σύρε, κόρη μου, σ' τὸ καλὸ, καὶ σ' τὴν καλὴν τὴν ὥρα.
Σέρνει καὶ πάει σ' τὴν κάμαρα, δόνει καὶ μπαίνει μέσα.
Τρεῖς ἡμέραις στολιζότανε, τρεῖς ἡμέραις καὶ τρεῖς νύκταις.
Βάνει τὸν ἥλιον πρόσωπον, καὶ τὸ φεγγάρ' ἀστῆθι,
Καὶ τοῦ κοράκου τὸ φτερό βάνει καμαροφρύδι.
Τὴν ἄμμο τὴν ἀμέτρητη βάνει μαργαριτάρια.
Τὰ κοχλαδάκια τοῦ γιαλοῦ βάνει δακτυλιδάκια,
Καὶ παίρνει σκλάβαις πίσω της, καὶ σκλάβαις ἀπ' ἐμπρός της.
Τὸν δρόμον ποῦ ἐπήγαινε, ἥλιος μὴν τὴν μαυρίσῃ.
Σέρνει καὶ πάει σ' τὴν ἐκκλησιὰ, δόνει καὶ μπαίνει μέσα.
Παππᾶς τὴν εἶδε κ' ἔχασε, διάκος ἀπενεκρώθη,
Καὶ τὰ μικρὰ διακόπουλα χάσαν τὸ Κύρι' ἐλέησον.
Παππᾶ μ', ἂν ᾔσαι χριστιανὸς, κι' ἂν ᾔσαι βαπτισμένος,
Παράσυρε τὰ στέφανα καὶ βάλ' τα σ' τὴν κουμπάρα.
« Ἄετε νὰ ᾤμε, μάννα μου, καὶ 'ς τ' ὄνειρόν μου τότεῖδα.
Χρυσὸ πουλὶ μοῦ δώσανε, καὶ πάλι πῆρά μου το. »
Ἀπόψε τὸ εἶδα καὶ ἐγὼ, αὐτὸ μέλι καὶ γάλα ἦτο.
Χρυσὸ πουλὶ ἐπέταξε καὶ 'ς τῆς ἀγκάλαις μ' οὔρθε.
Σέρνει καὶ πάει 'ς τὴν μάννα της, δόνει καὶ μπαίνει μέσα.
Καλῶς τηνε τὴν κόρην μου τὴν μυριοτιμημένη.
Κουμπάρισα τὴν ἔστειλα, καὶ μ' οὔρθ' εὐλογημένη.